

SHABBAT NISABIM - נצבים

MAQAM OF THE WEEK: NAWAH / NAHWAND - נאוה או נהונד

For **Shabbat Nisabim** (Deuteronomy 29:9- 30:20), the last Shabbat of the year, services are conducted in Maqam NAWAH or NAHWAND. Nawah is applied at a conclusion, and in this case, it is the year that is being concluded. Nahwand, the maqam associated with conflict and rebuke, is also an option, because as we are "standing together," we are warned of the punishments that will happen if we abandon the covenant. HAZZANUT: Semehim: Ahot Qetana (in anticipation of Rosh Hashana). The opinion of H Moshe Ashear, as well as the Abraham Dweck source, is to apply Maqam HIJAZ for this Shabbat.

MELODIES FOR THE PRAYERS

נגונים לתפלה במקאם נהונד

Melodies for the "Last Shabbat of the Year" by Hazzan Gabriel A Shrem. Unknown Date.

Gabriel A Shrem	עמוד	ח' גבריאל אברהם שרים		
	210	Ata El Kabir - אתה אל כביר	נשמת	
	215	Odekha Odekha - אודך אודך	שועת	
	216	Rahum Ata - רחום אתה	בפי ישרים	
	73	Adon Olam - אדון עולם אשר מלך	אל ההודאות	
	228B		Yifrah Ya Abi - יפרח יה אבי	קדיש
			Ahot Qetana - אחות קטנה	שמחים
	214	Yarhiq Nedod - ירחיק נדוד	ממצרים	
		Lama Hagess - למה הקץ נסתם נא	נקדישך	

SEFER TORAH ALIYOT

עליות לשבת

[# ונעשנה](#)
[# בא שמה לרשתה](#)
 משלים עד סוף הפרשה
 הפטרת נצבים בספר ישעיה
 פרק ס"א: שוש אשיש
 שביעי לשבעה דנהמתא

[שבת נצבים](#)
 כהן עד: כורת עמך היום
 לוי: עמנו היום
 ישראל: את כל דברי התורה הזאת
[ה' אלהיך שמה 4](#)
 למען חיידך 5
 ובכל נפשך 6

HAZZANUT NOTES OF H MOSHE ASHEAR FOR THE LAST SHABBAT OF THE YEAR

9/28/1940	9/9/1939	9/24/1938	9/4/1937	שבת לפני ר"ה
כ"ה אלול ת"ש	כ"ה אלול תרצ"ט	כ"ח אלול תרצ"ח	כ"ח אלול תרצ"ז	שוש אשיש בה'
נצבים-וילך	נצבים-וילך	נצבים	נצבים	ליל שבת
יה אל נורא צוה חסדך	למה אויבי רדפוני	למה אויבי רדפוני	למה אויבי רדפוני	קדיש
אל מבעותאן	גאני חביבי אבו חלקה	גאני חביבי אבו חלקה	גאני חביבי אבו חלקה	ראו בנים
				יום השבת
אונב אונב	אעתיאדיה חלבייה	אונב אונב	אונב אונב	ה' מלך
שיר אגיד לאל דר חביון				הללויה
חג'אז	חג'אז	חג'אז	חג'אז	שחרית
נפשי בקרבי תהמה	יודו שמך רב עליליה	רודף צדק	יודו שמך רב עליליה	נשמת
עלא כיפך תהגרני	שואף כמו עבד	שואף כמו עבד	שואף כמו עבד	שועת
יא עטפתא יא גירתא	יא עטפתא יא גירתא	יחיד מלך נאמן	יא עטפתא יא גירתא	אל הוודאות
ונאדים ונאדימי אה יה				קדיש
עת שערי רצון				שמחים
שואף כמו עבד	איזמה מראיך הראיני	איזמה מראיך הראיני	איזמה מראיך הראיני	ממצרים
עבוד עדס תרכייה- צטנבולי	מא אחתילי יא רפאקי	מא אחתילי יא רפאקי	ידידי מן חסדך	קדושה
רבת שבעה				פזמון ספר תורה
רודף צדק	רודף צדק	מפעלות אלהים חזו	מפעלות אלהים חזו	כתר (מוסף)
רחם על עם ידידים	אלה אלה הבה	ממרום קולם	ממרום קולם	אין כאלהינו
ביאת	עגים	ביאת	ביאת	מנחה
יום זה לישראל אורה	ישא ברכה ותהלה	גל מן קד צוורך	כרדאן בלולו	ואני תפלתי
כרדאן בלולו	אל בנה יה	כרדאן בלולו	אליך ה' ביאת סליחות	קדושה
ביאת	ביאת	ביאת	ביאת	מוצאי שבת
למתודה חטאתיו				קדיש
אשא לבי אל כפים	שחר אבקשך	תבע אל עיד	תבע אל עיד	ראו בנים

PIZMON OF THE WEEK

AHOT QETANA - אחות קטנה

(א) אחות קטנה, תפלותיה
 ערבה, ועונה תהלותיה,
 אל נא רפא נא למחלותיה.
 תכלה שנה וקללותיה:
 (ב) בנעם מלים לך תקראה,
 ושיר והלולים כי לך נאה,
 ערמתי תעלים עיגה, ותראה
 זרים אכלים נחלתיה:
 תכלה שנה וקללותיה:
 (ג) רעה את-צאנה, אריות זרו,
 ושפה חרנה, באמרים ערו,
 וכנת ומיגה פרוצו וארו,
 לא השאירו עללותיה:
 תכלה שנה וקללותיה:
 (חזק) חזקו ונילו, כי שד נמר,
 לצור הוחילו, בריתו שמר
 לקם, ותעלו לציון, ואמר,
 סלו סלו, מסלותיה:
 תחל שנה וברכותיה:

• {} AHOT QETANA - "Ahot Qetana," or "Young Sister," is a poem by the 13th century rabbi H Abraham Hazan of Girona, in eastern Spain (acrostic: "Abraham Hazan Hazaq"). This piyut is sung on the eve of Rosh Hashana; at the closing of the old year. According to Gabriel A Shrem, its melody, which is in Maqam NAWAH, is also applied for Semehim on the Shabbat prior to Rosh Hashana. What relates this poem to Rosh Hashana are the words at the end of each of the first eight verses "Tikhle Shana Veqileloteha" (end the year and all its curses). The poem compares the Jewish people to a young sister; one who relies on her brothers to survive. This young sister is suffering from all types of problems. She is constantly under attack from enemies. Her possessions are looted and vandalized by foreigners. She is left with nothing; humiliated and alone. In essence, this poem is a protest to God on how He can allow such bad things to happen to the suffering Jewish nation. In the last verse, however, God responds: "Strengthen and Rejoice, for your exile is over." Echoing the words of Isaiah, there is a call for all the people to get on the paths to Zion and return from the exile. On that note, the poem concludes with the words: "Tahel Shana Ubirkhoteha" (begin the year with all its blessings).

Brought to you as a community service by the Sephardic Pizmonim Project at www.pizmonim.com.

שבת שלום ומבורך